

Arrest

nr. 284 320 van 6 februari 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348/3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 25 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat K. STOROJENKO en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De eerste bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij, T. L., zijnde de echtgenoot van tweede verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij integraal over daar eerste verzoekende partij wat haar verzoek betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenote.

De tweede bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij, M. K., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine. U werd geboren op (...). U woonde tot 1998 in Kutaisi en verhuisde vervolgens naar de wijk Digomi in Tbilisi.

In 2000 begon u een relatie met K. T. (...), een Ossetiër, en u kreeg met hem twee kinderen. U woonde van 2006 tot 2012 samen met hem in Griekenland te Athene. In 2012 zette u uw relatie met hem stop omdat hij een drugsverslaafde was en omdat hij u psychologisch onderdrukte. Zo liet hij u niet buitengaan en verbood hij u om met uw zus en vrienden af te spreken. U kon bij hem ontsnappen en u keerde samen uw kinderen terug naar Georgië. Na uw terugkeer verbleef u een korte periode bij uw zus en bij een vriend alvorens u zich opnieuw in de wijk Digomi vestigde. Na de breuk met uw voormalige partner ontving u op systematische wijze telefonische dreigementen van hem via uw vrienden. Hij dreigde er mee uw kinderen iets aan te doen en hen van u af te nemen.

In 2013 begon u een relatie met T. L. (...) (CGVS (...); O.V. (...)). U huwde met hem in 2017 en u kreeg met hem één zoon. Uw man had zich in 2012 of 2013 aangesloten bij de politieke partij 'Verenigde Nationale Beweging' (UNM) en was ook éénmaal toezichthouder voor deze partij in het kieskantoor van Digomi tijdens de parlementaire verkiezingen van 2016. In datzelfde jaar richtte hij samen met uw schoonbroer een bouwbedrijf op. De bank of de rechtbank legde na 1 jaar beslag op dit bedrijf. Ondanks deze sancties bleef uw man met zijn bedrijf verder werken tot 2020. Hij voerde in deze periode ook enkele openbare aanbestedingen uit.

Nadat uw man zich in 2020 opnieuw kandidaat had gesteld voor een openbare aanbesteding bij de overheid, werd hij onder druk gezet om hiervan af te zien. Op een avond in november 2020 kwamen er 4 personen – waaronder één voormalige politiemann - bij jullie thuis langs. Ze vroegen uw man om beneden aan het gebouw te komen en ze wouden dat hij afzag van deze openbare aanbesteding omdat zij deze opdracht zelf wouden uitvoeren voor een hoger bedrag dan uw man. Uw man ging naar beneden, werd door hen meegenomen in hun wagen en in mekaar geslagen. Ze vroegen hem tijdens deze ontmoeting of hij uw voormalige partner kende en verwezen ook naar zijn politieke banden met de UNM. U en uw man vermoeden dat uw voormalige partner voor deze bedreiging verantwoordelijk is. Na deze bedreiging besloot uw man om afstand te doen van de openbare aanbesteding en te stoppen met het bedrijf. Omdat uw man met zijn bedrijf stopte, dienden jullie in april 2021 de gezinswoning te verkopen en te verhuizen naar uw tante in Kutaisi. Uw man probeerde nadien om aan de slag te gaan als wiskundeleerkracht maar door zijn politieke lidmaatschap van de UNM was dit niet mogelijk.

In december 2021 vertrok u samen met uw man uit Georgië. Jullie reisden via Turkije, Griekenland, Italië, Frankrijk, Spanje, en opnieuw Frankrijk, naar België. U en uw man dienden hier op 25 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw paspoort, het paspoort van uw zoon, het paspoort van uw man en jullie huwelijksakte.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U en uw man vrezen bij terugkeer vervolgd te worden door uw voormalige partner K. T. (...). U vreest dat hij uw kinderen iets zou aandoen en dat hij hen van u zou afnemen, en uw man vreest door hem vermoord te worden. Jullie vermoeden dat hij verantwoordelijk is voor het incident in november 2020 waarbij uw man door enkele personen werd bedreigd en in mekaar geslagen omdat hij zich kandidaat had gesteld voor een openbare aanbesteding. Naast het feit dat zij wouden dat hij afzag van deze openbare aanbesteding, en dat ze verwezen naar zijn lidmaatschap van de 'Verenigde Nationale Beweging' (UNM), hadden ze hem immers ook gevraagd of hij uw voormalige partner kende. Verder vreest uw man dat hij bij een terugkeer naar Georgië niet aan werk zal geraken als wiskundeleerkracht omdat hij lid is van de UNM.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Er kan immers geen geloof worden gehecht aan het asielrelaas van u en uw man omwille van volgende redenen.

Vooreerst wordt de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas ondermijnd door ongerijmdheden en tegenstrijdigheden in de verklaringen van u en uw man.

Ten eerste, legde uw man tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) tegenstrijdige verklaringen af over het verloop van de problemen waardoor hij Georgië verliet. Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS vertelde uw man dat hij in 2016 een overheidsopdracht of openbare aanbesteding kon uitvoeren en dat hij vervolgens nog 4 maal dergelijke overheidsopdracht uitvoerde alvorens hij in november 2020 bedreigd werd en in mekaar werd geslagen (CGVS man, pg. 8 & 9). Dit valt echter moeilijk te rijmen met de wijze waarop uw man dit beschreef bij de DVZ. Uit de verklaringen van uw man bij de DVZ blijkt immers dat hij éénmaal succesvol een overheidsopdracht binnenhaalde en uitvoerde, en dat hij vervolgens nog een tweede en derde poging ondernam om deel te nemen aan een openbare aanbesteding maar telkens geblokkeerd werd omdat hij lid was van de UNM (Verklaring DVZ man, Vragenlijst CGVS, vraagnr. 5). Na confrontatie met deze tegenstrijdige verklaringen, gaf uw man als uitleg dat hij éénmaal een overheidsopdracht uitgevoerd had in zijn eigen naam en dat hij de vier andere overheidsopdrachten uitgevoerd had via een bedrijf van zijn vriend (CGVS man, pg. 12). Dergelijke verschoning overtuigt het CGVS niet. Indien uw man na zijn eerste overheidsopdracht werkelijk nog vier overheidsopdrachten zou uitgevoerd hebben in naam van een ander bedrijf, kan er immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij dit reeds eerder bij de DVZ zou vermeld hebben en dat hij daar niet verklaard zou hebben dat hij bij de tweede en de derde poging om deel te nemen aan een openbare aanbesteding geblokkeerd werd omwille van zijn lidmaatschap van de UNM. Bovendien wijzigt dit op zich niets aan de vaststelling dat uw man bij het CGVS verklaarde dat hij slechts éénmaal onder druk werd gezet om af te zien van een overheidsopdracht - nl. de bedreiging die hij ontving in november 2020 (CGVS man, pg. 9-11) - terwijl hij bij de DVZ verklaard had dat hij tweemaal geblokkeerd werd toen hij deelnam aan een openbare aanbesteding (zie supra.). De vaststelling dat uw man tegenstrijdige verklaringen aflegde over het verloop van de problemen waardoor hij Georgië verliet doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas. Redelijkerwijs kan er immers verwacht worden dat uw man doorheen de asielprocedure coherente en samenhangende verklaringen zou afleggen over het verloop van de problemen waardoor hij het land verliet.

Ten tweede, legde uw man inconsistente verklaringen af over de personen die hem in november 2020 bedreigden en in mekaar sloegen. Toen uw man tijdens het interview bij de DVZ (Verklaring DVZ man, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5) gevraagd werd of hij namen kende van de personen die hem toen geslagen hadden, stelde hij dat hij die mensen niet kende en dat hij vermoedde dat zij door uw voormalige partner waren gestuurd. Het is dan ook bijzonder vreemd dat uw man tijdens het persoonlijk onderhoud van het CGVS wel één van de personen bleek te kennen die hem die avond bedreigden en in mekaar sloegen. Uw man vertelde dat één van hen een voormalig politiemann was en zijn naam Ko. T. I. (...) is (CGVS man, pg. 9). Dergelijke flagrante inconsistentie doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas. Gezien dit het enige incident was waarvan uw man het slachtoffer werd, kan er immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij éénduidige verklaringen zou afleggen over de personen die hierbij betrokken waren.

Ten derde, legden u en uw man inconsistente verklaringen af over de hulp die uw man kreeg wanneer hij na het incident in november 2020 op straat werd achtergelaten. Uw man verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat hij om 3 uur 's nachts op straat werd gevonden door jullie buurman L. (...) en dat L. (...) hem bij jullie thuis binnenbracht. Toen uw man gevraagd werd wat er gebeurde nadat de buur hem vond, verklaarde hij immers: "Niets, wij gingen naar huis binnen, mijn vrouw begon te schreeuwen, iedereen was bang,...(CGVS man, pg. 10)". Dergelijke verklaringen staan in schril contrast met de incoherente en volatiele verklaringen die u hierover aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. U ontkende aanvankelijk dat iemand hem gevonden had en naar huis had gebracht. U vertelde dat hij alleen was thuisgekomen omdat het best wel laat en koud was in november. Vervolgens beweerde u zich niet te herinneren of hij u verteld had dat hij door iemand was geholpen en u zei dat hij u daarover niets verteld had. Daarna verklaarde u plots dat u wel dacht dat iemand hem geholpen had. U kon zich echter de naam en achternaam niet herinneren. Uiteindelijk stelde u uw verklaringen opnieuw bij en beweerde u zich niet te kunnen herinneren of iemand hem geholpen had of niet (CGVS, pg. 9). Na confrontatie met de verklaringen van uw man, antwoordde u dat u zich dat niet herinnerde en dat u hem alleen thuis zag binnenkomen. U kon hierbij ook niet vertellen door wie hij geholpen werd (CGVS, pg. 11). Dergelijke uitleg volstaat geenszins om bovenstaande tegenstrijdigheid te verschonen. Gezien uw man door zijn buurman werd geholpen én deze buurman mee het huis zou binnen gegaan zijn (zie supra.), kan er immers redelijkerwijze verwacht worden dat u zich dit zou herinneren en dat u en uw man hierover éénduidige verklaringen zouden afleggen. Bijgevolg ondermijnt deze vaststelling verder de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas.

Daarnaast legden u en uw man geen enkel begin van bewijs voor om jullie asielrelaas te staven (CGVS, pg. 2 & CGVS man, pg. 3). Uw man stelde tijdens het interview bij de DVZ – een vijftal maanden voor het persoonlijk onderhoud bij het CGVS plaatsvond - dat hij geen documenten bij zich had, maar dat de

documenten ondertussen waren verzonden, en dat hij zijn lidmaatschap bij de UNM en documenten omtrent zijn zelfstandige praktijk zou ontvangen (Verklaring DVZ man, vragenlijst CGVS, vraagnr. 8). Tot op heden heeft het CGVS echter nog geen enkel bewijsstuk mogen ontvangen omtrent de problemen waardoor u en uw man Georgië zouden verlaten hebben. Redelijkerwijze kan er nochtans verwacht worden dat u en uw man enige bewijsstukken zouden kunnen voorleggen. Gezien uw man met zijn bedrijf zou deelgenomen hebben of zich kandidaat zou gesteld hebben voor een openbare aanbesteding in 2020 en dat hij daarvan zou afgezien hebben omdat hij door andere personen bedreigd en in mekaar geslagen werd in november 2020, kan er immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij hieromtrent, dus over zijn kandidaatstelling voor deze openbare aanbesteding en/of zijn terugtrekking uit deze procedure, enige documenten zou kunnen voorleggen. De uitleg die uw man tijdens het persoonlijk onderhoud verschaftte voor het gebrek aan documenten over de problemen waardoor jullie Georgië verlieten - nl. dat hij omtrent de problemen waardoor hij zijn land verlaten had 10 jaar documentatie kon aanvragen en hier kon krijgen (CGVS man, pg. 3) –, kan het CGVS niet overtuigen. Dit staat immers haaks op de verklaringen van uw man bij de DVZ waar hij beweerde had dat de documenten omtrent zijn lidmaatschap van de UNM en omtrent zijn zelfstandige praktijk al verzonden waren. Het houdt bovendien überhaupt weinig steek dat hij deze stukken nog zou moeten aanvragen. Indien uw man werkelijk over belangrijke bewijsstukken zou beschikken omtrent de problemen waardoor hij Georgië verliet, kan er immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij, gezien hij al sinds januari 2022 in België is en uit zijn verklaringen bij de DVZ ontegensprekelijk blijkt dat hij zich bewust is van het belang van dergelijke stukken (zie supra.), deze reeds zou aangevraagd hebben.

Bovendien is het gedrag van u en uw man voor jullie definitieve komst naar België niet in overeenstemming met de vrees die jullie bij een terugkeer naar Georgië beweren te koesteren. Zo is het, in door u en uw man geschetste context, bijzonder vreemd en weinig logisch dat jullie nog tot eind 2021 gewacht hebben om te vertrekken uit Georgië. Aangezien u beweerde dat u na uw breuk met uw voormalige partner op systematische wijze via uw vrienden telefonische bedreigingen van hem ontving (CGVS, pg. 5, 6 & 7) en u en uw man hem verantwoordelijk achten voor het incident in november 2020 waarbij uw man werd bedreigd en in mekaar werd geslagen omdat hij deelnam aan een openbare aanbesteding (CGVS, pg. 8 & 9; CGVS man, pg. 8 & 9), kan er immers redelijkerwijze verwacht worden dat jullie na dit incident zo snel mogelijk geprobeerd zouden hebben om het land te verlaten en dat jullie hier geen jaar mee gewacht zouden hebben. Nadat u en uw man met dit weinig logische gedrag geconfronteerd werden, gaven jullie als verklaring dat uw voormalige partner jullie woonplaats niet kende (CGVS, pg. 10) en dat jullie hoopten dat de president – Saakashvili - zou terugkeren en de regering zou vervangen worden (CGVS man, pg. 11). Dergelijke verklaringen kunnen jullie laattijdige vertrek uit Georgië echter niet verschonen. Gezien de personen die uw man bedreigden én in mekaar sloegen naar jullie huis kwamen om uw man mee te nemen (CGVS, pg. 8) én uw voormalige partner volgens u en uw man verantwoordelijk was voor dit incident (zie supra.), houdt het immers geen steek dat hij niet op de hoogte zou geweest zijn van uw woonplaats. Tevens staat de hoop die jullie koesterden op een eventuele terugkeer van Saakashvili, niet in verhouding tot de door u en uw man voorgehouden vrees voor uw voormalige partner bij eventuele terugkeer naar Georgië. U vreest immers dat hij uw twee kinderen iets ergs zou aandoen en dat hij hen van u zou afnemen (Verklaring DVZ, vragenlijst CGVS, vraagnr. 4 & CGVS, pg. 5 & 7), én uw man vreest door hem gedood te worden (Verklaring DVZ man, vragenlijst CGVS, vraagnr. 4 & CGVS man, pg. 8). Het gegeven dat jullie gedrag, nl. het laattijdige vertrek van u en uw man uit Georgië, niet in overeenstemming is met de door jullie voorgehouden vrees, ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas.

Ten slotte, kan nog worden opgemerkt dat zelfs indien er enig geloof zou kunnen gehecht worden aan de problemen waardoor u en uw man Georgië zouden verlaten hebben, quod non, het verzoek van u en uw man ongegrond is. Internationale bescherming kan immers slechts worden verleend indien wordt aangetoond dat er geen bescherming beschikbaar is in het land van nationaliteit. Er kan dus worden verwacht dat u eerst inspanningen levert om in Georgië bescherming te verkrijgen, en, indien u dit niet doet, dat u duidelijk aantoonst dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om u bescherming te verlenen. U en uw man blijven op dit punt in gebreke. Uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt immers dat u geen enkele stappen hebt gezet om de telefonische bedreigingen die u van uw voormalige partner via uw vrienden zou ontvangen hebben aan te klagen bij de politie. Evenmin ondernam uw man een poging om bescherming te verkrijgen bij de Georgische autoriteiten nadat hij in november 2020 bedreigd werd en in mekaar werd geslagen omdat hij deelnam aan een openbare aanbesteding. Dit gedrag doet opnieuw vermoeden dat u en uw man geen gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade zouden lopen in uw land van herkomst. U beweerde geen bescherming aangevraagd te hebben tegen uw voormalige partner omdat u dacht dat hij u iets zou aandoen, omdat u bang was van hem en omdat hij over een netwerk beschikte in heel Georgië (CGVS, pg. 6). Het loutere feit dat u dacht dat uw voormalige partner u iets zou aandoen en u bang was voor hem, betekent echter geenszins dat de Georgische autoriteiten onmachtig

of onwillig zouden zijn om u als getrouwde vrouw bescherming aan te bieden tegen uw voormalige partner. U gaf bovendien toe dat de politie u misschien persoonlijk wel had kunnen helpen (CGVS, pg. 10). Voorts vormt uw verklaring dat hij over een netwerk zou beschikken, louter een blote bewering die u op geen enkele wijze staft met objectieve elementen. U kwam immers niet verder dan de verklaring dat hij zelf drugsverslaafd was en dat hij daardoor bij de politie en op straat mensen kent. U kon echter niet toelichten met welke concrete personen hij dan connecties zou hebben (CGVS, pg. 11). Evenmin kon u uitleggen hoe u hierdoor niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen. U beperkte zich immers tot de algemene en vage verklaring dat het in Georgië in het algemeen 'ambras is' en dat men er geen rechten heeft of kan krijgen (CGVS, pg. 11). U zocht voor deze problemen ook geen hulp via een advocaat of mensenrechtenorganisatie omdat u zich zorgen maakte over uw man en omdat u niet wou dat er tussen uw man en uw voormalige partner een conflict zou ontstaan (CGVS, pg. 10). Het loutere feit dat u zich hierover zorgen maakt, vormt echter evenmin een verschooning waarom u geen bescherming zou kunnen verkrijgen bij de Georgische autoriteiten voor uw problemen met uw voormalige partner. Daarnaast verklaarde uw man geen stappen gezet te hebben om bescherming te krijgen in Georgië omdat de politie er geen optie is en omdat je in Georgië geen rechten krijgt (CGVS man, pg. 11). Dergelijke verklaring vormt echter louter een blote bewering die uw man op geen enkele wijze staft met objectieve elementen. Toen hem gevraagd werd op wat hij zich hiervoor baseerde, vertelde hij immers louter dat het in het 'algemeen' zo is in Georgië dat er jongeren van 15, 18 en 19 jaar oud vermoord worden en dat er dagelijks dodelijke gevallen zijn. Uw man ondernam evenmin pogingen om bescherming te verkrijgen via een andere overheidsinstantie, mensenrechtenorganisatie of advocaat omdat hij angst en stress had (CGVS man, pg. 11). Het feit dat uw man angst en stress had, toont echter niet aan dat hij voor deze problemen niet zou kunnen rekenen op de bescherming van Georgische autoriteiten. Bijgevolg tonen u en uw man niet aan dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om aan u en uw man bescherming te verlenen. Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt bovendien dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in high-profielzaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Voorts is er actueel geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime zoals uw man. Uw man verklaart immers dat hij lid is van de UNM en dat hij voor de UNM éénmaal toezichthouder was in het kieskantoor van Digomi tijdens de parlementaire verkiezingen in 2016. Daarnaast heeft uw man nooit een andere functie voor de UNM bekleed en evenmin andere taken voor de partij uitgevoerd (CGVS man, pg. 6 & 7). De vaststelling dat u en uw man geen pogingen hebben ondernomen om beroep te doen op bescherming die u door uw nationale autoriteiten wordt geboden, waarvan redelijkerwijs kan uitgegaan worden dat de Georgische autoriteiten deze zouden bieden, maakt het verzoek van u en uw man dan ook ongegrond.

Wat betreft de verklaring van uw man dat hij geen werk kon vinden als wiskundeleerkracht omdat hij aanhanger is van de UNM (CGVS man, pg. 8), dient te worden vastgesteld dat dit louter een blote bewering betreft die hij op geen enkele wijze staft met objectieve elementen. Voorts kan er bezwaarlijk worden gesteld dat uw man een duurzame poging ondernam om na het stopzetten van zijn bedrijf werk te vinden als wiskundeleerkracht. Uw man gaf immers aan dat hij slechts in één school in Gardabani had geprobeerd om werk te vinden (CGVS man, pg. 10 & 11). Toen uw man gevraagd werd om welke reden hij het maar in één school geprobeerd had, kwam hij niet verder dan de algemene verklaring dat het zo is als je aanhanger bent van de UNM. Dergelijke blote bewering valt moeilijk te rijmen met de informatie

waarover het CGVS beschikt (en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Zoals eerder al werd opgemerkt in deze beslissing is er actueel in Georgië immers geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van de huidige regering. Voorts kan dergelijke éénmalige weigering om aan de slag te gaan als wiskundeleerkracht omwille van zijn politieke overtuiging bezwaarlijk als een daad van vervolging beschouwd worden in de zin van de vluchtelingenconventie.

De documenten die u en uw man voorlegden wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw paspoort, het paspoort van uw man, het paspoort van uw zoon en uw huwelijksakte, tonen immers enkel uw identiteit, reisroute en huwelijk aan die in deze beslissing niet worden betwist.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van de artikelen 2 en 3 EVRM, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 57/6/1, § 1 en 62, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel, als algemene beginselen van behoorlijk bestuur".

2.2.1. Wat de aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 EVRM betreft, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 augustus 2022 waarbij hun verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.4. Bij een terugkeer naar Georgië vrezen verzoekende partijen vervolgd te worden door K. T., de voormalige partner van tweede verzoekende partij (notities CGVS T., p. 8; notities CGVS M., p. 7). Daarnaast vreest eerste verzoekende partij nog dat zij niet aan het werk zal geraken als wiskundeleerkracht omdat zij lid is van de UNM (notities CGVS T., p. 8).

2.2.5. Na lezing van de administratieve dossiers besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partijen, gelet op hetgeen volgt, *in casu* geen elementen bijbrengen waaruit blijkt dat er substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd.

2.2.6. In de eerste plaats wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissingen verschillende pertinente vaststellingen worden gedaan die de geloofwaardigheid van het door hen voorgehouden asielaansluiting ernstig ondermijnen. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partijen er niet in slagen desbetreffende bevindingen in een ander daglicht te stellen.

Vooreerst duidt de Raad erop dat er in de bestreden beslissingen op gewezen wordt dat eerste verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal en het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken tegenstrijdige verklaringen aflegde over het verloop van de problemen waardoor zij Georgië verliet. Meer bepaald stelt de commissaris-generaal desbetreffend het volgende vast: *“Ten eerste, legde uw man tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) tegenstrijdige verklaringen af over het verloop van de problemen waardoor hij Georgië verliet. Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS vertelde uw man dat hij in 2016 een overheidsopdracht of openbare aanbesteding kon uitvoeren en dat hij vervolgens nog 4 maal dergelijke overheidsopdracht uitvoerde alvorens hij in november 2020 bedreigd werd en in mekaar werd geslagen (CGVS man, pg. 8 & 9). Dit valt echter moeilijk te rijmen met de wijze waarop uw man dit beschreef bij de DVZ. Uit de verklaringen van uw man bij de DVZ blijkt immers dat hij éénmaal succesvol een overheidsopdracht binnenhaalde en uitvoerde, en dat hij vervolgens nog een tweede en derde poging ondernam om deel te nemen aan een openbare aanbesteding maar telkens geblokkeerd werd omdat hij lid was van de UNM (Verklaring DVZ man, Vragenlijst CGVS, vraagnr. 5). Na confrontatie met deze tegenstrijdige verklaringen, gaf uw man als uitleg dat hij éénmaal een overheidsopdracht uitgevoerd had*

in zijn eigen naam en dat hij de vier andere overheidsopdrachten uitgevoerd had via een bedrijf van zijn vriend (CGVS man, pg. 12). Dergelijke verschoning overtuigt het CGVS niet. Indien uw man na zijn eerste overheidsopdracht werkelijk nog vier overheidsopdrachten zou uitgevoerd hebben in naam van een ander bedrijf, kan er immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij dit reeds eerder bij de DVZ zou vermeld hebben en dat hij daar niet verklaard zou hebben dat hij bij de tweede en de derde poging om deel te nemen aan een openbare aanbesteding geblokkeerd werd omwille van zijn lidmaatschap van de UNM. Bovendien wijzigt dit op zich niets aan de vaststelling dat uw man bij het CGVS verklaarde dat hij slechts éénmaal onder druk werd gezet om af te zien van een overheidsopdracht - nl. de bedreiging die hij ontving in november 2020 (CGVS man, pg. 9-11) - terwijl hij bij de DVZ verklaard had dat hij tweemaal geblokkeerd werd toen hij deelnam aan een openbare aanbesteding (zie supra.). De vaststelling dat uw man tegenstrijdige verklaringen aflegde over het verloop van de problemen waardoor hij Georgië verliet doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas. Redelijkerwijs kan er immers verwacht worden dat uw man doorheen de asielprocedure coherente en samenhangende verklaringen zou afleggen over het verloop van de problemen waardoor hij het land verliet.”

Verzoekende partijen werpen desbetreffend op dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken zeer kort is en dat verklaringen er niet letterlijk genoteerd worden, doch de Raad wijst erop dat nergens uit de vragenlijst blijkt dat eerste verzoekende partij een tijdslimiet werd opgelegd binnen dewelke zij haar asielmotieven diende uiteen te zetten. Bij de invulling van voormelde vragenlijst werd haar bij vraag 3.5 de gelegenheid geboden om haar asielrelaas zelf te vertellen waarbij duidelijk werd gevraagd naar een overzicht van de belangrijkste feiten. Zij stelde aldaar duidelijk dat zij éénmaal succesvol een overheidsopdracht binnenhaalde en uitvoerde, en dat zij vervolgens nog een tweede en derde poging ondernam om deel te nemen aan een openbare aanbesteding maar telkens geblokkeerd werd omdat zij lid was van de UNM (vragenlijst CGVS T., vraag 3.5). Nergens gaf zij hierbij aan dat zij na haar eerste overheidsopdracht nog vier overheidsopdrachten had uitgevoerd in de naam van een ander bedrijf, zoals zij nochtans tijdens haar persoonlijk onderhoud beweerde. In alle redelijkheid kon wel degelijk van haar worden verwacht dat zij zulks reeds vermeld zou hebben bij de Dienst Vreemdelingenzaken en niet slechts gewag zou maken van één succesvolle poging om deel te nemen aan een overheidsopdracht.

Waar verzoekende partijen nog opwerpen dat er een verschil is tussen “*onder druk*” worden gezet om af te zien van een overheidsopdracht, zoals het geval was in november 2020, en “*geblokkeerd*” worden om een overheidsopdracht uit te voeren, hetgeen eerder reeds gebeurd was, meent de Raad dat deze uitleg niet volstaat om een ander licht te werpen op voormelde inconsistenties in de verklaringen van eerste verzoekende partij. Immers doen zij hiermee geen afbreuk aan de vaststelling dat eerste verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat zij éénmaal succesvol een overheidsopdracht binnenhaalde en uitvoerde, doch bij een tweede en derde poging om deel te nemen aan een openbare aanbesteding telkens geblokkeerd werd wegens haar lidmaatschap bij de UNM, terwijl zij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde dat zij éénmaal een overheidsopdracht uitvoerde in eigen naam, vervolgens nog vier andere overheidsopdrachten uitvoerde via een bedrijf van haar vriend om dan in november 2020 bedreigd en geslagen te zijn geweest. Haar opeenvolgende verklaringen over het verloop van de problemen zijn dan ook wel degelijk duidelijk tegenstrijdig.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van hun asielrelaas, en in het bijzonder van het door hen beweerde incident in november 2020, verder ondergraven wordt doordat eerste verzoekende partij inconsistente verklaringen aflegt over de personen die haar in november 2020 bedreigden en in mekaar sloegen. Door verwerende partij wordt immers terecht op volgende inconsistentie gewezen: “*Toen uw man tijdens het interview bij de DVZ (Verklaring DVZ man, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5) gevraagd werd of hij namen kende van de personen die hem toen geslagen hadden, stelde hij dat hij die mensen niet kende en dat hij vermoedde dat zij door uw voormalige partner waren gestuurd. Het is dan ook bijzonder vreemd dat uw man tijdens het persoonlijk onderhoud van het CGVS wel één van de personen bleek te kennen die hem die avond bedreigden en in mekaar sloegen. Uw man vertelde dat één van hen een voormalig politiemann was en zijn naam Ko. T. I. (...) is (CGVS man, pg. 9).”* In navolging van de commissaris-generaal, is de Raad van oordeel dat aangezien dit het enige incident was waarvan eerste verzoekende partij het slachtoffer werd, in alle redelijkheid verwacht mag worden dat zij éénduidige verklaringen zou kunnen afleggen over de personen die hierbij betrokken waren. Dat zij dienaangaande echter in gebreke blijft, ondergraaft verder de geloofwaardigheid van het voorgehouden asielrelaas.

Het verweer van verzoekende partijen dat eerste verzoekende partij deze naam niet eerder bij de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldde uit angst om hierdoor problemen te krijgen, biedt geenszins soelaas. Immers betreft deze uitleg geen afdoende verschoning voor de vaststelling dat eerste verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken op de vraag of zij de namen van de personen kende die haar die avond

geslagen hadden expliciet antwoordde dat zij hen niet kende, terwijl zij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal één persoon bleek te kennen. Indien zij werkelijk enig voorbehoud had om deze naam bij de Dienst Vreemdelingenzaken te vermelden, kan niet ingezien worden waarom zij zulks niet heeft aangegeven tijdens haar interview. Het louter gegeven dat eerste verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet zou zijn gewezen op het vertrouwelijk karakter van het gesprek, zoals verzoekende partijen stellen in hun verzoekschrift, kan geenszins het afleggen van bedrieglijke verklaringen vergoelijken. Zij het overigens opgemerkt dat uit de voorafgaande verklaring aan de vragenlijst ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat aan eerste verzoekende partij de noodzaak werd medegedeeld dat zij de vragen zo correct mogelijk moet beantwoorden en dit met alle bewijselementen waarover zij beschikt, evenals de risico's die zij loopt indien deze raadgevingen niet worden opgevolgd (administratief dossier T., stuk 7, map DVZ, vragenlijst CGVS T., "*Voorafgaand advies*"; administratief dossier M., stuk 6, map landeninformatie). Daar eerste verzoekende partij dit document heeft ondertekend, kan worden vastgesteld dat zij perfect op de hoogte was van het feit dat het afleggen van leugenachtige en onvolledige verklaringen een terugleiding naar haar land kon impliceren.

De Raad wijst er nog op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de autoriteiten van het onthaalland vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135).

Waar verzoekende partijen nog opmerken dat eerste verzoekende partij niet geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheid, wijst de Raad op wat volgt.

Artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen luidt als volgt: "*Indien de ambtenaar tijdens het gehoor tegenstrijdigheden vaststelt in de verklaringen van de asielzoeker of vaststelt dat er relevante elementen ter staving van de asielaanvraag ontbreken, stelt hij de asielzoeker in de loop van het gehoor in de gelegenheid om hier uitleg over te geven.*"

De toelichting bij het koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt: "*Alleen de tegenstrijdigheden die de ambtenaar tijdens het gehoor zelf vaststelt dienen aan de asielzoeker voorgelegd te worden zodat hij de kans krijgt zijn verklaringen te verduidelijken.*"

Het vaststellen van tegenstrijdigheden tijdens het gehoor zelf is echter niet steeds mogelijk. De ambtenaar is daarom niet verplicht om de asielzoeker op te roepen voor een nieuw gehoor ten einde hem te confronteren met tegenstrijdigheden die slechts later aan het licht zijn gekomen.

De ambtenaar dient de asielzoeker eveneens in de gelegenheid te stellen om een bevredigende verklaring te geven omtrent het ontbreken van relevante elementen ter staving van zijn asielaanvraag. De ambtenaar draagt slechts de verplichting om de asielzoeker te confronteren met het gegeven dat er relevante elementen ontbreken, wanneer hij dit tijdens het gehoor vaststelt. Voor wat er begrepen dient te worden onder "relevant element", kan er verwezen worden naar de toelichting bij artikel 48/6 van de wet.

Dit artikel belet de Commissaris-generaal overigens niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of op grond van de vaststelling dat een relevant element ter staving van de aanvraag ontbreekt en waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd." (Verslag aan de Koning, B.S. 11 juli 2018, p. 55418-55419).

De Raad merkt bovendien nog op dat eerste verzoekende partij de gelegenheid heeft om bij de Raad de nodige toelichting te verstrekken met betrekking tot door het Commissariaat-generaal aangehaalde tegenstrijdigheden in haar verklaringen, maar *in casu* niet overtuigt.

Dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door hen aangehaalde incident in november 2020, blijkt eveneens uit de vaststelling dat zij ook inconsistente verklaringen afleggen over de hulp die eerste verzoekende partij kreeg wanneer zij na het incident op straat werd achtergelaten. De Raad wijst er immers op dat in de bestreden beslissingen in dit verband op goede gronden het volgende wordt vastgesteld: "*Uw man verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat hij om 3 uur 's nachts op straat werd gevonden door jullie buurman L. (...) en dat L. (...) hem bij jullie thuis binnenbracht. Toen uw man gevraagd werd wat er gebeurde nadat de buur hem vond, verklaarde hij immers: "Niets, wij gingen naar huis binnen, mijn vrouw begon te schreeuwen, iedereen was bang,..(CGVS man, pg. 10)". Dergelijke verklaringen staan in schril contrast met de incoherente en volatiele verklaringen die u hierover aflegde*

tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. U ontkende aanvankelijk dat iemand hem gevonden had en naar huis had gebracht. U vertelde dat hij alleen was thuisgekomen omdat het best wel laat en koud was in november. Vervolgens beweerde u zich niet te herinneren of hij u verteld had dat hij door iemand was geholpen en u zei dat hij u daarover niets verteld had. Daarna verklaarde u plots dat u wel dacht dat iemand hem geholpen had. U kon zich echter de naam en achternaam niet herinneren. Uiteindelijk stelde u uw verklaringen opnieuw bij en beweerde u zich niet te kunnen herinneren of iemand hem geholpen had of niet (CGVS, pg. 9). Na confrontatie met de verklaringen van uw man, antwoordde u dat u zich dat niet herinnerde en dat u hem alleen thuis zag binnenkomen. U kon hierbij ook niet vertellen door wie hij geholpen werd (CGVS, pg. 11). Dergelijke uitleg volstaat geenszins om bovenstaande tegenstrijdigheid te verschonen. Gezien uw man door zijn buurman werd geholpen én deze buurman mee het huis zou binnen gegaan zijn (zie supra.), kan er immers redelijkerwijze verwacht worden dat u zich dit zou herinneren en dat u en uw man hierover éénduidige verklaringen zouden afleggen. Bijgevolg ondermijnt deze vaststelling verder de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas.”

De uitleg van verzoekende partijen dat “(h)et woord “huis” (...) ook twee manieren geïnterpreteerd (kan) worden”, enerzijds als zijnde hun appartement en anderzijds als zijnde het appartementsgebouw, en dat toen eerste verzoekende partij verklaarde dat zij en L. het huis binnengingen hiermee bedoelde dat zij het appartementsgebouw binnengingen, betreft verder een *post-factum* verklaring die niet kan overtuigen. Immers liet eerste verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud duidelijk uitschijnen dat haar vrouw er getuige van was toen haar buur haar bij hun thuis binnenbracht, nu zij het volgende verklaarde op de vraag wat er gebeurde nadat de buur haar vond: “Niets, wij gingen naar huis binnen, mijn vrouw begon te schreeuwen, iedereen was bang (...)” (notities CGVS T., p. 10). Deze gang van zaken valt dan ook niet te verenigen met hetgeen tweede verzoekende partij verklaarde, namelijk dat haar man die avond alleen was thuisgekomen en dat zij zich niet kon herinneren of iemand hem geholpen had of niet (notities CGVS M., p. 9).

Verder treedt de Raad verwerende partij tevens bij in de motivering dat het gegeven dat zij geen enkel begin van bewijs voorleggen om hun asielrelaas te staven, en hiervoor geen afdoende verklaring bieden, verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van hun asielrelaas. Door verwerende partij wordt dienaangaande terecht als volgt gesteld: “Daarnaast legden u en uw man geen enkel begin van bewijs voor om jullie asielrelaas te staven (CGVS, pg. 2 & CGVS man, pg. 3). Uw man stelde tijdens het interview bij de DVZ – een vijftal maanden voor het persoonlijk onderhoud bij het CGVS plaatsvond - dat hij geen documenten bij zich had, maar dat de documenten ondertussen waren verzonden, en dat hij zijn lidmaatschap bij de UNM en documenten omtrent zijn zelfstandige praktijk zou ontvangen (Verklaring DVZ man, vragenlijst CGVS, vraagnr. 8). Tot op heden heeft het CGVS echter nog geen enkel bewijsstuk mogen ontvangen omtrent de problemen waardoor u en uw man Georgië zouden verlaten hebben. Redelijkerwijze kan er nochtans verwacht worden dat u en uw man enige bewijsstukken zouden kunnen voorleggen. Gezien uw man met zijn bedrijf zou deelgenomen hebben of zich kandidaat zou gesteld hebben voor een openbare aanbesteding in 2020 en dat hij daarvan zou afgezien hebben omdat hij door andere personen bedreigd en in mekaar geslagen werd in november 2020, kan er immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij hieromtrent, dus over zijn kandidaatstelling voor deze openbare aanbesteding en/of zijn terugtrekking uit deze procedure, enige documenten zou kunnen voorleggen. De uitleg die uw man tijdens het persoonlijk onderhoud verschaftte voor het gebrek aan documenten over de problemen waardoor jullie Georgië verlieten - nl. dat hij omtrent de problemen waardoor hij zijn land verlaten had 10 jaar documentatie kon aanvragen en hier kon krijgen (CGVS man, pg. 3) –, kan het CGVS niet overtuigen. Dit staat immers haaks op de verklaringen van uw man bij de DVZ waar hij beweerde had dat de documenten omtrent zijn lidmaatschap van de UNM en omtrent zijn zelfstandige praktijk al verzonden waren. Het houdt bovendien überhaupt weinig steek dat hij deze stukken nog zou moeten aanvragen. Indien uw man werkelijk over belangrijke bewijsstukken zou beschikken omtrent de problemen waardoor hij Georgië verliet, kan er immers redelijkerwijze verwacht dat hij, gezien hij al sinds januari 2022 in België is en uit zijn verklaringen bij de DVZ ontegensprekelijk blijkt dat hij zich bewust is van het belang van dergelijke stukken (zie supra.), deze reeds zou aangevraagd hebben.”

De Raad onderstreept dat verzoekende partijen tot op heden in gebreke blijven enig begin van bewijs bij te brengen van het door hen voorgehouden asielrelaas. Waar verzoekende partijen immers als bijlage bij hun verzoekschrift een foto voegen die eerste verzoekende partij zou tonen tijdens een activiteit mede georganiseerd door de UNM (bijlage 3), dient te worden vastgesteld dat uit de neergelegde foto evenwel nergens kan worden afgeleid dat dit een activiteit zou betreffen die mede georganiseerd werd door de UNM. Overigens laten verzoekende partijen geheel na te verduidelijken van welke concrete activiteit dit een foto betreft. Deze foto vormt dan ook op generlei wijze enig begin van bewijs inzake het door eerste verzoekende partij beweerde lidmaatschap bij de UNM, laat staan van de problemen die zij in dit verband

stelt te hebben gekend. De Raad merkt hierbij nog op dat het bijschrift bij de foto niet gesteld is in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld is van een vertaling. Dit bijschrift wordt dan ook met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 niet in overweging genomen.

Ten slotte oordeelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat de geloofwaardigheid van hun asielrelaas finaal ondergraven wordt door de vaststelling dat hun gedrag voor hun definitieve komst naar België allerm minst in overeenstemming is met de vrees die zij bij een terugkeer naar Georgië beweren te koesteren. Immers wordt door verwerende partij terecht gesteld dat het in de door hen geschetste context geen steek houdt dat zij nog tot eind 2021 gewacht hebben om te vertrekken uit Georgië: *“Zo is het, in door u en uw man geschetste context, bijzonder vreemd en weinig logisch dat jullie nog tot eind 2021 gewacht hebben om te vertrekken uit Georgië. Aangezien u beweerde dat u na uw breuk met uw voormalige partner op systematische wijze via uw vrienden telefonische bedreigingen van hem ontving (CGVS, pg. 5, 6 & 7) en u en uw man hem verantwoordelijk achten voor het incident in november 2020 waarbij uw man werd bedreigd en in mekaar werd geslagen omdat hij deelnam aan een openbare aanbesteding (CGVS, pg. 8 & 9; CGVS man, pg. 8 & 9), kan er immers redelijkerwijze verwacht worden dat jullie na dit incident zo snel mogelijk geprobeerd zouden hebben om het land te verlaten en dat jullie hier geen jaar mee gewacht zouden hebben. Nadat u en uw man met dit weinig logische gedrag geconfronteerd werden, gaven jullie als verklaring dat uw voormalige partner jullie woonplaats niet kende (CGVS, pg. 10) en dat jullie hoopten dat de president – Saakashvili - zou terugkeren en de regering zou vervangen worden (CGVS man, pg. 11). Dergelijke verklaringen kunnen jullie laattijdige vertrek uit Georgië echter niet verschonen. Gezien de personen die uw man bedreigden én in mekaar sloegen naar jullie huis kwamen om uw man mee te nemen (CGVS, pg. 8) én uw voormalige partner volgens u en uw man verantwoordelijk was voor dit incident (zie supra.), houdt het immers geen steek dat hij niet op de hoogte zou geweest zijn van uw woonplaats. Tevens staat de hoop die jullie koesterden op een eventuele terugkeer van Saakashvili, niet in verhouding tot de door u en uw man voorgehouden vrees voor uw voormalige partner bij eventuele terugkeer naar Georgië. U vreest immers dat hij uw twee kinderen iets ergs zou aandoen en dat hij hen van u zou afnemen (Verklaring DVZ, vragenlijst CGVS, vraagnr. 4 & CGVS, pg. 5 & 7), én uw man vreest door hem gedood te worden (Verklaring DVZ man, vragenlijst CGVS, vraagnr. 4 & CGVS man, pg. 8). Het gegeven dat jullie gedrag, nl. het laattijdige vertrek van u en uw man uit Georgië, niet in overeenstemming is met de door jullie voorgehouden vrees, ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas.”*

Met de loutere herhaling van hun verklaring dat zij hoopten dat Saakashvili zou terugkeren en dat hun situatie zou verbeteren doen zij geen afbreuk aan voormelde motivering. Immers wordt in dit verband in de bestreden beslissingen reeds terecht opgemerkt dat de hoop die zij koesterden op een eventuele terugkeer van Saakashvili niet in verhouding staat tot de door hen voorgehouden vrees voor de ex-partner van tweede verzoekende partij in geval van een terugkeer naar Georgië.

Waar zij nog stellen dat verwerende partij geen rekening houdt met hun verklaring dat zij in april 2021 hun woning verkochten en naar de tante van tweede verzoekende partij in Kutaisi verhuisden, hetgeen een doeltreffende veiligheidsmaatregel betrof, duidt de Raad er evenwel op dat hoe dan ook overeind blijft dat zij na het incident in november 2020 nog tot april 2021 in hun eigen woning zijn blijven wonen en ook nadien niet onmiddellijk Georgië hebben verlaten, hetgeen de door hen voorgehouden vrees danig ondermijnt. Overigens, dat zij in april 2021 verhuisd zouden zijn naar de tante van tweede verzoekende partij uit veiligheidsoverwegingen, zoals zij thans voorhouden in hun verzoekschrift, vindt geen weerslag in hun verklaringen tijdens hun persoonlijk onderhoud waar eerste verzoekende partij immers liet uitschijnen dat zij naar de tante in Kutaisi verhuisden omdat zij hun eigen huis dienden te verkopen omwille van financiële redenen (notities CGVS T., p. 6). In dit verband is het bovendien tevens opmerkelijk dat verzoekende partijen bij de Dienst Vreemdelingenzaken nergens aangaven dat zij sinds april 2021 bij de tante van tweede verzoekende partij in Kutaisi verbleven. Beiden verklaarden er daarentegen dat zij tot aan hun vertrek uit Georgië in december 2021 in hun huis in Tbilisi hebben gewoond (verklaringen DVZ T. en M., vraag 10). Deze vaststelling ondergraaft bijkomend de geloofwaardigheid van het door hen voorgehouden vluchtrelaas.

2.2.7. Daarenboven is de Raad van oordeel dat, zelfs indien er enig geloof zou kunnen worden gehecht aan de problemen waardoor zij Georgië zouden verlaten hebben, *quod non*, verzoekende partijen hoe dan ook niet aantonen dat zij wat betreft de door hen aangehaalde problemen geen beroep konden doen – of bij nieuwe problemen in geval van een eventuele terugkeer naar Georgië zouden kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige autoriteiten.

In de bestreden beslissingen wordt desbetreffend immers terecht het volgende gemotiveerd: “Ten slotte, kan nog worden opgemerkt dat zelfs indien er enig geloof zou kunnen gehecht worden aan de problemen waardoor u en uw man Georgië zouden verlaten hebben, quod non, het verzoek van u en uw man ongegrond is. Internationale bescherming kan immers slechts worden verleend indien wordt aangetoond dat er geen bescherming beschikbaar is in het land van nationaliteit. Er kan dus worden verwacht dat u eerst inspanningen levert om in Georgië bescherming te verkrijgen, en, indien u dit niet doet, dat u duidelijk aantoont dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om u bescherming te verlenen. U en uw man blijven op dit punt in gebreke. Uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt immers dat u geen enkele stappen hebt gezet om de telefonische bedreigingen die u van uw voormalige partner via uw vrienden zou ontvangen hebben aan te klagen bij de politie. Evenmin ondernam uw man een poging om bescherming te verkrijgen bij de Georgische autoriteiten nadat hij in november 2020 bedreigd werd en in mekaar werd geslagen omdat hij deelnam aan een openbare aanbesteding. Dit gedrag doet opnieuw vermoeden dat u en uw man geen gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade zouden lopen in uw land van herkomst. U beweerde geen bescherming aangevraagd te hebben tegen uw voormalige partner omdat u dacht dat hij u iets zou aandoen, omdat u bang was van hem en omdat hij over een netwerk beschikte in heel Georgië (CGVS, pg. 6). Het loutere feit dat u dacht dat uw voormalige partner u iets zou aandoen en u bang was voor hem, betekent echter geenszins dat de Georgische autoriteiten onmachtig of onwillig zouden zijn om u als getrouwde vrouw bescherming aan te bieden tegen uw voormalige partner. U gaf bovendien toe dat de politie u misschien persoonlijk wel had kunnen helpen (CGVS, pg. 10). Voorts vormt uw verklaring dat hij over een netwerk zou beschikken, louter een blote bewering die u op geen enkele wijze staft met objectieve elementen. U kwam immers niet verder dan de verklaring dat hij zelf drugsverslaafd was en dat hij daardoor bij de politie en op straat mensen kent. U kon echter niet toelichten met welke concrete personen hij dan connecties zou hebben (CGVS, pg. 11). Evenmin kon u uitleggen hoe u hierdoor niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten zou kunnen rekenen. U beperkte zich immers tot de algemene en vage verklaring dat het in Georgië in het algemeen ‘ambras is’ en dat men er geen rechten heeft of kan krijgen (CGVS, pg. 11). U zocht voor deze problemen ook geen hulp via een advocaat of mensenrechtenorganisatie omdat u zich zorgen maakte over uw man en omdat u niet wou dat er tussen uw man en uw voormalige partner een conflict zou ontstaan (CGVS, pg. 10). Het loutere feit dat u zich hierover zorgen maakt, vormt echter evenmin een verschuiving waarom u geen bescherming zou kunnen verkrijgen bij de Georgische autoriteiten voor uw problemen met uw voormalige partner. Daarnaast verklaarde uw man geen stappen gezet te hebben om bescherming te krijgen in Georgië omdat de politie er geen optie is en omdat je in Georgië geen rechten krijgt (CGVS man, pg. 11). Dergelijke verklaring vormt echter louter een blote bewering die uw man op geen enkele wijze staft met objectieve elementen. Toen hem gevraagd werd op wat hij zich hiervoor baseerde, vertelde hij immers louter dat het in het ‘algemeen’ zo is in Georgië dat er jongeren van 15, 18 en 19 jaar oud vermoord worden en dat er dagelijks dodelijke gevallen zijn. Uw man ondernam evenmin pogingen om bescherming te verkrijgen via een andere overheidsinstantie, mensenrechtenorganisatie of advocaat omdat hij angst en stress had (CGVS man, pg. 11). Het feit dat uw man angst en stress had, toont echter niet aan dat hij voor deze problemen niet zou kunnen rekenen op de bescherming van Georgische autoriteiten. Bijgevolg tonen u en uw man niet aan dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om aan u en uw man bescherming te verlenen. Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt bovendien dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in high-profielzaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale

organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Voorts is er actueel geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime zoals uw man. Uw man verklaart immers dat hij lid is van de UNM en dat hij voor de UNM éénmaal toezichthouder was in het kieskantoor van Digomi tijdens de parlementaire verkiezingen in 2016. Daarnaast heeft uw man nooit een andere functie voor de UNM bekleed en evenmin andere taken voor de partij uitgevoerd (CGVS man, pg. 6 & 7). De vaststelling dat u en uw man geen pogingen hebben ondernomen om beroep te doen op bescherming die u door uw nationale autoriteiten wordt geboden, waarvan redelijkerwijs kan uitgegaan worden dat de Georgische autoriteiten deze zouden bieden, maakt het verzoek van u en uw man dan ook ongegrond.”

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partijen het niet eens zijn met voormelde motivering, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten.

Waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift citeren uit de door verwerende partij bijgebrachte “COI Focus” betreffende “Georgië – Algemene Situatie” van 24 februari 2022 (administratieve dossiers T. en M., stuk 6, map landeninformatie) teneinde de uitdagingen die er nog bestaan in Georgië, onder meer wat betreft corruptie en het garanderen van transparantie en professionaliteit in gerechtelijke procedures, te benadrukken, meent de Raad dat verzoekende partijen hiermee niet kunnen volstaan om een ander licht te werpen op de conclusie van verwerende partij dat uit het geheel van de beschikbare informatie blijkt dat in het algemeen gesteld kan worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten.

De Raad onderstreept overigens dat de vaststellingen in de bestreden beslissingen omtrent de beschermingsmaatregelen die worden genomen door de Georgische overheden bevestiging vinden in het feit op zich dat Georgië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Verzoekende partijen kunnen dan ook niet volstaan met een verwijzing naar de algemene situatie in Georgië om aan te tonen dat het hen in hun land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert, doch dienen zulks *in concreto* aan te tonen. Gelet op bovenstaande vaststellingen, blijven zij desbetreffend echter manifest in gebreke.

Ook met een verwijzing naar het louter gegeven dat de *State Inspector's Office* in december 2021 werd opgedoekt, tonen verzoekende partijen geenszins aan dat zij bij terugkeer naar Georgië geen aanspraak zouden kunnen maken op bescherming vanwege hun nationale autoriteiten. Immers blijkt uit voormelde COI-Focus dat er nog steeds meerdere controleorganen en instanties zijn waartoe een burger zich voor zijn rechtsbescherming in Georgië kan richten, ook in geval van wangedrag door leden van de ordehandhaving (zie p. 52-54).

2.2.8. Wat ten slotte nog de verklaring van eerste verzoekende partij betreft dat zij geen werk kon vinden als wiskundeleerkracht omdat zij aanhanger is van de UNM (notities CGVS T., p. 8), duidt de Raad erop

dat desbetreffend door verwerende partij volgende pertinente vaststellingen worden gedaan, die in het verzoekschrift ongemoeid worden gelaten: *“Wat betreft de verklaring van uw man dat hij geen werk kon vinden als wiskundeleerkracht omdat hij aanhanger is van de UNM (CGVS man, pg. 8), dient te worden vastgesteld dat dit louter een blote bewering betreft die hij op geen enkele wijze staft met objectieve elementen. Voorts kan er bezwaarlijk worden gesteld dat uw man een duurzame poging ondernam om na het stopzetten van zijn bedrijf werk te vinden als wiskundeleerkracht. Uw man gaf immers aan dat hij slechts in één school in Gardabani had geprobeerd om werk te vinden (CGVS man, pg. 10 & 11). Toen uw man gevraagd werd om welke reden hij het maar in één school geprobeerd had, kwam hij niet verder dan de algemene verklaring dat het zo is als je aanhanger bent van de UNM. Dergelijke blote bewering valt moeilijk te rijmen met de informatie waarover het CGVS beschikt (en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Zoals eerder al werd opgemerkt in deze beslissing is er actueel in Georgië immers geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van de huidige regering. Voorts kan dergelijke éénmalige weigering om aan de slag te gaan als wiskundeleerkracht omwille van zijn politieke overtuiging bezwaarlijk als een daad van vervolging beschouwd worden in de zin van de vluchtelingenconventie.”*

2.2.9. Tot slot treedt de Raad de commissaris-generaal eveneens bij waar deze inzake de door verzoekende partijen bijgebrachte documenten het volgende stelt: *“De documenten die u en uw man voorlegden wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw paspoort, het paspoort van uw man, het paspoort van uw zoon en uw huwelijksakte, tonen immers enkel uw identiteit, reisroute en huwelijk aan die in deze beslissing niet worden betwist.”*

Door verzoekende partijen worden geen concrete elementen bijgebracht die hierop een ander licht werpen.

2.2.10. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Georgië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

2.2.11. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en de administratieve dossiers blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van de administratieve dossiers, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratieve dossiers T. en M., stukken 5 en 6), en dat verzoekende partijen tijdens hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 8 augustus 2022 de kans kregen om hun redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.12. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is. Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partijen de door hen voorgehouden problemen in Georgië geenszins aannemelijk maken en bovendien niet aantonen dat het hen in Georgië aan nationale bescherming ontbeert, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.13. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT